UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 733. Gregorii Pap. III. Annus 3. Leonis Isavr. Imp. Annus 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

VNDIQ. QVAESITÆ AD CVLTVM. potuit toto orbe Chriſtiano collectas reliquias in oratorio à ſe conſtructo honorificè collocauit. tradit hæc Anaſtaſius iſtis verbis: *Hic fecit oratorium intra eandem baſilicam, iuxta arcum principaem in parte* [a] *virorum, in quo condidit in honorem Saluatoris, ſanctæq; eius Genitricis reliquias ſanctorum Apoſtolorum, & omnium ſanctorum Martyrum & Confeſſorum, iuſtorumq; perfectorum in toto orbe terrarum quieſcentium: quorum feſta vigiliarum à monachis trium monaſteriorum illic ſeruientium quotidie per ordinem exſiſtentibus, atque natalitiorum Miſſas in eodem loco celebrare inſtituens, in Canone ita à ſacerdote dicendum præcepit:* QVAE SOLLEMNITAS HODIE IN CONSPECTV TVAE MAIESTATIS CELEBRATVR DOMINE DEVS NOSTER IN TOTO ORBE TERRARVM, *quam inſtitutionem in eodem oratorio in tabulis lapideis conſcribere fecit.* Recitat hæc eadem VValfridus [a] Strabo de ipſo Gregorio Papa, additque hæc de his quæ ſpectant ad Canonem: *Quia ſpecialiter eadem ſignata verba ad illam pertinent celebritatem, non eſt Canoni qui generaliter dicitur adnotatum.* hæc ipſe.

[a] *poſita*

[a] *VValfr. Stra. de rebus eccle. c. 22.*

VIII. ORNAMENTA ORATORII.

Pergit verò de eodem oratorio iſta dicere Anaſtaſius. *In quo faciens pergulam contulit dona diuerſarum ſpecierum, id eſt gabatas aureas numero duas, & alias ſaxicas numero quinque, cruces pendētes numero quatuor, item cruces ſimiles numero decem, amulas ſuperauratas, paria duo, pendentia ſibulatoria numero quinque, coronam auream cum cruce pendentem in gemmis ſuper altare, patenam & calicem aureum paratum, aquamaniles argenteos duos; & in imagine ſanctæ Dei genitricis diadema aureū in gemmis, & collarium aureum in gemmis, & cū gemmis pendentes inaures habentes hyacinthinas ſex & faciem altaris & confeſſionem cum regulis veſtiuit argento, & in tribus lateribus altaris poſuit cruces argenteas quatuor, penſantes in vnum libras triginta; caniſtra argentea duo, calicem argēteum vnum quotidianum, coronulas argenteas quinq;, & calicem argenteum vnū qui pendet in apſide ipſius oratorij, & ſuper eandem apſidem cruces argenteas tres, & cætera quæ in ornamentum pergulæ, & ad veſtes altaris ordinata ſunt.*

IX. QVAE IN S. MARIA AD PRÆSEPE.

His fecit in Eccleſia ſanctæ Dei Genitricis per circuitum ſuper columnas regulare candelabrorum ad inſtar Eccleſiæ S. Petri Apoſtoli, & fecit ibidem in oratorio ſancto, quod ad Præſepe dicitur, imaginē auream Dei Genitricis, amplectētem Saluatorem Dominum noſtrū, in gemmis diuerſis pēſantem libras quinq;. hucuſq; de his Anaſtaſius. Ita quidē ipſe ſanctiſſimus Dei ſacerdos ſcriptis factiſque aduerſus impietatem Imperatoris potentiā in Oriente graſſantem obnititur in cultu ſanctarum imaginum, & veneratione reliquiarum Sanctorum omnium; quorum planè precibus factum eſt, vt Occidēs permanſerit à ſæuiēte Leone ſecurus, claſſe in mari demerſà, & reliquo omni conatu in eos mille artibus comparato, reddito penitùs irrito: cùm interea quòd non poſſet re ipſa præſtare, vt vlciſceretur in eos, rugitu perterrere, iugiter minas inferendo, non ceſſaret.

IESV CHRISTI
Annus 733.

GREGORII PAP. III. Annus 3. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 18.

I. SEPTINGENTESIMVS trigeſimuſtertius Chriſti annus primâ Indictione ſequitur, quo tum Gregorius Papa, tum & ſeorſum Italia legationem miſére ad Leonem Imperatorem, quibus ipſum ſuaderent ab impietate deſiſtere; quâ ſublatâ de medio, fore vt omnes ſe ipſi ſubijcerent, conſuetumq; vectigal, vt ſubditi, penderent. De hac autem ab Italia legatione miſſa, meminit Anaſtaſius verbis iſtis: *Cuncta generalitas iſtius prouinciæ Italiæ ſimiliter pro erigendis imaginibus ſupplicationes ſcriptas vnanimiter ad eoſdem Principes Leonem & Conſtantinum direxére: quæ & ipſa ſimiliter vt anteriora ablata ſunt à Sergio Patricio Exſtratego, qui dignitate Strategi functus fuerat ipſius inſulæ Siciliæ, ac ferè per octo menſes Legati detenti, remiſſi ſunt ſimiliter cum exprobrationibus portatores.* hæc de Italorum legatione Anaſtaſius, qui & de ipſo Gregorio Papa iſta mox ſubdit: *Et iterum faciens adhortatorias litteras pro erigendis ſupradictis ſacris imaginibus, quas in Oriente deiecerat, & Orthodoxæ Fidei ſirmitate direxit per Petrum Defenſorem apud Regiam vrbem tam Anaſtaſio inuaſori ſedis Conſtantinopolitanæ, quàm principibus Leoni & Conſtantino.* Quid autem hæc conſequutum ſit, non narrat auctor; ſed nihil penitùs actum eſſe, reliqua eorum declarant, cùm certum ſit, ipſos numquàm ab impietate ceſſaſſe.

II. Qui igitur aduerſus abſentes fruſtrà ſpirabat rabidus Leo minas & cædes, aduerſus eos qui aderant furorem conuertit, exagitauitque rectæ Fidei Confeſſores deteſtantes eius errores: reperiūtur quidem complures ſancti Epiſcopi ea de cauſa, ab ipſo abrepti è ſede in exilium miſſi, & inter alios Theophylactus Epiſcopus Nicomediæ, qui Conſtantinopolim profectus pro Fide Catholica certans, ab eodē Leone ad Strobelum caſtrum miſſus eſt in exilium. agunt de eo Græci in Menologio, eius annuam commemorationem celebrantes ſeptimâ die Martij. Vigeſima verò eiuſdem menſis S. Nicetæ Epiſcopi Apolloniadis, de quo: *Hic (inquiūt) pro defenſione ſanctarum imaginum perſecutionem paſſus, eò quòd nollet venerabilem Chriſti Domini & immaculatæ Matris ipſius, & aliorum Sanctorum imagines negare, in exilium miſſus, & varijs afflictionibus tentatus, beatam preſſus confeſſionem ſanctam Deo tradidit animam.* Tunc & Michaël Synadorum Metropolita, de quo ſuperiùs, eiuſdem certaminis curſum exigens, ab Epiſcopatu ſuo pulſus eadem exceſſit coronam à Deo confeſſionis accepit, cuius Græci agunt annuum natalem diem vigeſimatertia Maij, ſed & alij plures idem ſubiēre certamen.

III. Eodem anno res Francorum [b] Deus per Carolum Ducem magnâ gloriâ illuſtrauit: ſiquidē cùm anno ſuperiori idem Princeps Narbonem detentam à Sarracenis, & eorum Regem ibi degentem obſediſſet, & alij qui erant in Hiſpania Sarraceni opem laturi ſuis ingenti numero aduolaſſent ſuperueniſſent: hos adortus Carolus ad internecionem ferè deleuit. habent hæc Annales Francorum recens à Pithœo in lucem vendicati: quæ quidem lōgiori fuiſſent digna ſcribenda hiſtoria. Sed racemos non negligamus, qui vindemiâ tantâ caremus.

IV. Hoc tempore (quod ad res Germanorum pertinet) accidiſſe videtur, quod S. Bonifacius Germanorum Apoſtolus, viſitans Boioariam, emergentem hæreſim Apoſtolica auctoritate vnà cum hæreſiarcha damnauit. Siquidem in rebus ab eo geſtis iſta narrantur: [c] *Hic ita conſeſſis S. Bonifacius Boioariorum regiones, quibus per id tempus dominabatur Hugbertus Dux inuiſit, prædicationisq; munus apud illum ſedulò exercens, Ermuuolfum hæreticum peſtilentem, magis diuinæ æmulationis feruore incenſus ex canonum præſcripto damnauit, & ab Eccleſia eiecit. Ac deinde ad ſua diœceſis homines tenſus [illegible] circumibat, inſtaurans ea, quæ Eccleſiarum [illegible] habatur.* hucuſque de his ibi. quænam autem hæreſis ab eodem fuerit ſeminata, neſcitur, ipſa vnà cum auctore ſtatim euulſa.

IESV CHRISTI
Annus 734.

GREGORII PAP. III. Annus 4. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 19.

I. ANNVS ſequitur Redemptoris ſeptingēteſimus trigeſimus quartus ſecundâ Indictione, quo (inquit Theophanes) *à Leone Imperatore Theodorus Manſur in exilium miſſus eſt apud climata eremi.* fuiſſe tradunt Theodorum Epiſcopum Grapſorum, Cantorem cognomento dictum, quòd ſicut Ioannes Damaſcenus & Coſmas Maiumæ Epiſcopus ſacros hymnos in Eccleſia tunc canendos ſuccedentiſſimè ſcriberet. At ſæuijt eadem beſtia ferocius in alios ſanctos viros cultores ſacrarum imaginum, nempè Paulum & Theoſterictum, quorum Græci celebrant anniuerſariam natalis diem decimamſeptimam menſis Martij: quorum priorem igne conſumptum tradunt, poſteriorem verò poſt multa mala in pace quieuiſſe.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN